

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΧΝΗ ΑΧΤΙΔΑ ΕΛΠΙΔΑΣ

... θα υποφέραμε πάρα πολύ από τη βλακεία και την τρέλα των ανθρώπων όπως εκδηλώνονται κυρίως στην πολιτική

Άλμπερτ Άινσταϊν (1949)

Ήταν ένα από τα μεγαλύτερα επιστημονικά και ευρύτερα πνεύματα όλων των εποχών. Κατά τη θεωρία του της σχετικότητας, η κίνηση του χρόνου (από το παρελθόν προς το παρόν και το μέλλον) μπορεί να επιβραδυνθεί με την ανάπτυξη απίστευτα υψηλών ταχυτήτων. Σε καμία όμως περίπτωση δεν μπορεί να αντιστραφεί. Υπό το πρίσμα της θεωρίας αυτής οι ελληνικές πολιτικές εξελίξεις της τελευταίας τριετίας παρουσιάζουν μοναδικό ενδιαφέρον.

Σε μία πρώτη φάση διαπιστώνεται αλάνθαστη επιβεβαίωση. Έχουμε εξ αρχής μία εκκίνηση με ταχύτητα αγώνων Φόρμουλα 1. «Ήθελα μέσα σε μια τετραετία να αλλάξω συθέμελα την Ελλάδα ...» (Γιώργος Παπανδρέου στην προσωπική του ιστοσελίδα). Από την *role position* μόνο που ξεκίνησε στραβά. Και η ασύλληπτη ταχύτητα της επιχειρούμενης αλλαγής επέφερε υπέρμετρη επιβράδυνση! επί πλέον τον εζάλισε τον ίδιο πριν από τον τερματισμό* με αποτέλεσμα να βρεθεί έξω από την κούρσα. Εχάθηκε η ευκαιρία να ανοίξουν οι σαμπάνιες.

Τώρα διανύουμε νέα φάση. Νέο περιβάλλον* διαστημική πλοήγηση* επικίνδυνη. Προσχεδιασμένα ή άθελα (δεν έχει σημασία* είναι δύσκολο να εξακριβωθεί) επιχειρείται η ανατροπή των συλλογισμών του Άινσταϊν. Δοκιμάζεται κίνηση από το παρόν προς το παρελθόν. Περνάνε η δεύτερη, η τρίτη, η τέταρτη μέρα μετά τις εκλογές. Αυξανόμενη ένταση, αναπτέρωση ελπίδων, εναγώνια προσμονή. Το διαστημόπλοιο σε κανονική τροχιά. Οι πιλότοι σκέπτονται* συσκέπτονται* διασκέπτονται* περισκέπτονται. Την Πέμπτη, κατά τις μεταμεσημβρινές ώρες, έσκασε η είδηση. Αντί Στουρνάρα, Γιαννίτση (αυτοί αναφέρονταν ως εκείνη τη στιγμή) μας προέκυψαν Αβραμόπουλος, Στυλιανίδης, Παναγιωτόπουλος. Όσο κι αν φαίνεται απίστευτο είναι άλλο τόσο αληθινό. Πλήρης δηλαδή αναστροφή. Ο νέος πρωθυπουργός όχι απλώς εσταμάτησε τη ροή του χρόνου. Κατόρθωσε το ακατόρθωτο* την ανατροπή της περί χρόνου θεωρίας του Άινσταϊν. Ξαφνικά βρεθήκαμε οκτώ χρόνια πίσω. Με την ίδια υπόσχεση ταπεινότητας* με το τίποτα* με τους τίποτα. Με τις συνέπειες της σαμαρικής εμμονής στην άμεση διεξαγωγή των άκαιρων και άκρως παρακινδυνευμένων (όπως και επιβεβαιώθηκε εκ των υστέρων) εκλογών του Μαΐου και Ιουνίου* λόγω τραγικά λανθασμένων ιδιοτελών υπολογισμών.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο ξετυλίχτηκε το δράμα εκατοντάδων χιλιάδων πολιτών* αυτών που με βαριά, βαρύτατη καρδιά υπερψήφισαν τη ΝΔ τον Ιούνιο (όχι τον Μάη). Μόνο και μόνο από φόβο αφρικανοποίησης (κατά τον οξυδερκή χαρακτηρισμό – Ευρώπη ή Αφρική – του φιλοσόφου Στέλιου Ράμφου) της χώρας.

Προσωπικά δεν είμαι ένας από τους 633.555 της κατηγορίας αυτής. Ο καλοκαιρινός μαϊστρος της Κεφαλονιάς δεν επιτρέπει τέτοιες επιπολαιότητες* ο ένας λόγος. Ο δεύτερος* απλώς λόγω συγκυριών γνωρίζω λίγο περισσότερα. Και ένας τρίτος. Σε προεκλογική του (της 11^{ης} Ιουνίου) εγκύκλιο ο πρόεδρος της ΝΔ γνωματεύει: «Ακόμα και εκείνοι στην Ευρώπη που μας αποδοκίμαζαν επί δύο χρόνια, γιατί είχαμε καταδικάσει τη συνταγή του Μνημονίου, καταλαβαίνουν πια ότι είχαμε δίκιο». (Δεν μπορεί να ξεπεράσει το σύνδρομο των παλινδρομήσεων του* εψήφισε το Μνημόνιο 2 και συγχρόνως ισχυρίζεται: “είμαι ο αρχιτέκτονας του αντιμνημονίου ...”). «Ποτέ η

παράταξή μας δεν ήταν πιο ενωμένη ... Η παράταξή μας ξεπερνά τα όρια των παραδοσιακών ψηφοφόρων της. Εκφράζει όλον τον ελληνικό λαό!». (Έτσι με θαυμαστικό). Αυτά όταν το ποσοστό της ΝΔ ήταν 18,85% και είχε χάσει 1,1 εκατομμύριο ψηφοφόρους από το 2009. Ή λοιπόν πρόκειται για ολοκληρωτική απώλεια επαφής με την πραγματικότητα ή για ανόητη μικροπολιτική κομπορρημοσύνη και υποτίμηση της νοημοσύνης των αποδεκτών.

Εξάλλου είμαι ένας από τους "χρήσιμους ηλιθίους" ή / και "γερμανοτσολιάδες", οι οποίοι εκτιμούν, έχοντας πλήρη συναίσθηση, κατανόηση, συμπάθεια, συμπόνια, αλληλεγγύη προς τους πάμπολλους συμπολίτες μας που υποφέρουν, πως οι συμφωνίες με την Ευρώπη και το ΔΝΤ (Μνημόνια και δανειακή σύμβαση) ήταν και είναι σωτήριες για το βιοτικό επίπεδο του ελληνικού λαού (μεταξύ των 25 πρώτων παγκοσμίως έως το 2009) και την εθνική ασφάλεια της Ελλάδος. Υπό τις δυσμενέστερες εκτιμήσεις, το μη χείρον.

Ερώτημα: Πολλές αντιφάσεις σε αυτά που περιγράφεις. Πώς δικαιολογείς την τοποθέτησή σου αυτή κάτω από κοινωνική και ηθική οπτική; Απάντηση: Έκαμα (ύστερα από αγχώδη διαλογισμό) μία συμφωνία με τον εαυτό μου. Αν η ΝΔ χάσει για μία ψήφο (που θα είναι προφανώς η ελλείπουσα δική μου) θα κάμω χαρακίρι. Κυριολεκτώ.

Γράφω αυτό το κείμενο σε διάθεση βαθύτατης μελαγχολίας. Βρισκόμαστε σε μία κρισιμότερη για τη χώρα και τον λαό μας συγκυρία. Ουσιαστικά σε κατάσταση μάχης* κατά πολλών εχθρών* ένας ο εαυτός μας. Αντιδρούμε με απερισκεψία και θλιβερή πεζότητα. Ενώ αυτά που χρειάζονται σε τέτοιες καταστάσεις είναι νους ηγετικός (μη αντιτιθέμενος με τα ακολουθούντα)* έξαρση (υπέρβαση της ψυχρής λογιστικής)* ενθουσιασμός (απόρριψη προσθαφαιρέσεων και ποσοστώσεων)* ανάταση (ξεπέρασμα της χλιαρής ημιαδιαφορίας)* ανιδιοτέλεια (υποβάθμιση του δικού μου και του δικού σου). Για εμάς, τους μεγαλύτερους στην ηλικία, υπάρχει πάντα η μνήμη μιας από "τις μαγικές στιγμές του ελληνικού έθνους" (έκφραση του καθηγητή Θάνου Βερέμη). Ήταν και τότε (πριν από 72 χρόνια) η μάχη για την Ελλάδα. Την έδωσαν όλοι οι Έλληνες με ηγετικό νου, έξαρση, ενθουσιασμό, ανάταση, εθελουσία. Και ενίκησαν. Επαναλήφθηκε (σε χαμηλότερους τόνους και υπό δραματικές συνθήκες) το 1974 και πάλι το 2004 (σε μικρογραφία κάτω από χαρούμενες περιστάσεις). Ποιος θα μας εμπνεύσει εν έτει 2012;

26 Ιουνίου 2012

Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτος